

ledning til at tage et Anlæg af den Bessaffenhed under meget alvorlig Overveelse; men jeg føiede til, at det selvfølgelig ikke vilde kunne undgaas, at det maatte blive et Moment med i Finantsministerens hele Betragtning af den Slags Ting — som i og for sig ikke kunde antages at give Finanterne nogen egentlig Indtægt — om Rigsdagen i det Hele taget med Hensyn til disse Spørgsmaal tænkte paa samme Maade som det nævnte ærede Medlem (Andrø), eller som flere andre ærede Medlemmer, f. Ex. idag det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (W. Petersen), viste sig at tænke, eller om den derimod endelig tiltraadte den Betragtning, som det ærede Medlem, til hvem jeg nærmest retter disse Bemærkninger (Estrup), gjorde gjældende, nemlig at det Nødigste var at give mange Bevillinger og ringe Støt. Hvis der er overveieende Stemning for, at denne sidste Grundføtning skal gennemføres, ja, saa siger jeg, at Finantsministeren maa blive meget bange ligeoverfor nye Foretagender. Jeg kan ikke sympathisere med en saadan Stemning, og det kan ikke undgaas, at dens mulige Tilstedeværen maa indvirke paa mig med Hensyn til de Ting, som jeg kommer til at tage Beslutning om. — Det samme ærede Medlem erklærede fremdeles i Dag, at det efter hans egen tidligere Udtalelse havde været fuldstændig umuligt for ham i sin Tid at slutte nogen Kontrakt om Esbjerg Havn indenfor den i Loven derom fastsatte Tid. Jeg tilstaar, at denne Erklæring for mig havde noget Overrassende. Jeg tør maasse ikke forlange, at det ærede Medlem skulde hufte den omtalte Sag aldeles bestemt, men jeg kan ikke tro, at han virkelig ved en nærmere Undersøgelse vilde være i Stand til at fastholde denne sin Erklæring. Jeg veed ikke, om det skulde staa for det ærede Medlems Grindring, at der har været gjort ham et Tilbud og det netop af den Mand, der senere fik sluttet Kontrakten, om at bygge Havnen for den i Loven fastsatte Sum og til den i Loven fastsatte Tid. (Estrup: Men ikke paa den Maade!) Jeg tør maasse opruffe det ærede Medlems Grindring i saa Henseende. Der blev først gjort det ærede Medlem som Minister et Tilbud om at bygge Havnen til den i Loven fast-

satte Tid for en større Sum end den, der kunde asses dertil, og dette Tilbud forkastede det ærede Medlem som Minister. Men derefter blev der gjort Indenrigsministeriet et andet Tilbud, hvorved man kom til at holde sig indenfor den fastsatte Sum, og hvorved man ligeledes tilbød at udføre Havnen i den ved Loven derom fastsatte Tid. Naar nu dette Tilbud har været gjort, og der desuagtet er i Kontrakten om Havnens Anlæg indkommet den omhandlede Udsættelse, saa tror jeg, at det var for stærkt sagt af det ærede Medlem, naar han yttrede, at det vilde have været ham umuligt at slutte Kontrakt inden den lovebestemte Tidsfrist. Jeg tror, at han vilde have udtrykt sig korrektere, naar han havde sagt, at det vilde have været høist uhenfigtsmæssigt at fastholde Tidsgrænsen, eller at det i alt Fald var hensigtsmæssigere at faae denne Udsættelse end at staa fast paa den i Loven fastsatte Tidsgrænsse. Men det ærede Medlem vil dernæst vistnok ogsaa være enig med mig i, at, dersom hans Opfattelse af, hvad det betyder, naar der i en saadan Lov staaar, at et Arbejde skal være færdigt til den og den Tid, den Gang havde været den samme som nu, saa vilde han ikke have anset sig for fritagen for at bringe Sagen for Rigsdagen. Paa den Tid, da det ærede Medlem sluttede Kontrakten om Esbjerg Havn, var Rigsdagen samlet. Det ærede Medlem havde allerede midt i November Indberetning om Kontraktens foreløbige Afslutning, og han approberede den først i Slutningen af December, og, dersom Kontrakten nu allsaa efter det ærede Medlems Opfattelse indeholdt en Afvigelse, en utilladelig Afvigelse fra Loven, saa maatte han jo virkelig have benyttet Leiligheden til igjennem en særlig Lov at indhente Rigsdagens Samtykke til, at den omhandlede Afvigelse fandt Sted. Ellers er det mig umuligt at indse, hvorledes det ærede Medlem skulde kunne være kommet ud af denne Situation. Og, da det ærede Medlem nu desuagtet ikke gjorde det, saa har jeg deraf uddraget den Slutning, at det ærede Medlem betragtede den Slags Fristen paa samme Maade som jeg, nemlig netop som altid givne eller satte under visse Forudsætninger. — Det samme